

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Naděždy Řehákové a soudců Mgr. Martina Kříže a JUDr. Ivanky Havlíkové v právní věci **žalobce: Rádio Student, s.r.o.**, se sídlem Brno - Veverí, Gorkého 970/45, IČ 262 41 790, zast. Mgr. Ing. Janem Vavřinou, advokátem se sídlem Na Poříčí 1046, Praha 1 **proti žalované: Rada pro rozhlasové a televizní vysílání** se sídlem Škrétova 44/6, Praha 2, IČ: 452 51 002, **za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) ROUTE RADIO s.r.o.**, se sídlem Stavební 992, Ostrava – Poruba, IČ: 278 52 474, **2) NONSTOP s.r.o.**, se sídlem M. Hübnerové 12, Brno, IČ: 494 47 530, o žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 30.7.2013, sp.zn./Ident.: 2011/802/zab č.j.: STR/3815/2013,

t a k t o :

- I . Rozhodnutí Rady pro rozhlasové a televizní vysílání ze dne 30.7.2013, sp.zn./Ident.: 2011/802/zab se ve výroku I. a II. bod 1. zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.**
- I I . Žalovaná je povinna zaplatit žalobci náklady řízení v částce 15.342,- Kč do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku k rukám právního zástupce žalobce Mgr. Ing. Jana Vavřiny, advokáta.**
- I I I . Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 30.7.2013 označeného v záhlaví tohoto rozsudku, jímž byla podle zákona č. 231/2001 Sb., o rozhlasovém a televizním vysílání a o změně dalších zákonů ve výroku pod bodem I. společnosti RADIO IBUR s.r.o. udělena licence k provozování rozhlasového vysílání prostřednictvím pozemních vysílačů se souborem technických parametrů Brno město 2 96,4 MHZ/200 W pro program Radio Rubi na dobu 8 let. Pod bodem II. napadeného rozhodnutí

byla v odstavci 1. zamítnuta žádost žalobce o udělení licence k provozování rozhlasového vysílání programu Free Rádio prostřednictvím pozemních vysílačů s využitím předmětného souboru technických parametrů a pod bodem II. v odstavcích 2. - 9. žalovaná zamítla žádosti dalších žadatelů o udělení předmětné licence.

V odůvodnění napadeného rozhodnutí napadeného rozhodnutí žalovaná uvedla, že provedla hodnocení žádostí podaných účastníky řízení – všemi žadateli o udělení licence podle hledisek uvedených v zákoně č. 231/2001 Sb., tj. podle skutečností významných pro rozhodování ve smyslu § 17 odst. 1 tohoto zákona a dále podle pravidel a kritérií obsažených v Manuálu postupu rozhodování Rady pro rozhlasové a televizní vysílání, který Rada přijala jako svůj vnitřní předpis dne 21.12.2010. Žalovaná vyslovila přesvědčení, že postup podle těchto pravidel zajišťuje objektivizaci a jednotnost rozhodování Rady, není však zároveň rigidní ani svazující, avšak aplikace těchto pravidel zabezpečuje dostatečnou přezkoumatelnost rozhodnutí Rady v licenčním řízení.

Žalovaná uvedla jednotlivá kritéria, která stanoví ust. § 17 odst. 1 zákona č. 231/2001 Sb. při rozhodování o udělení licence a dále nastínila, jak provedla vyhodnocení dílčích kritérií stanovených v ust. § 17 odst. 1 písm. a) až g) zákona v souladu s jejím vnitřním předpisem Manuálem. Tato kritéria hodnotila v systému přidělení bodů ve vztahu ke každé žádosti a ke každému dílčímu kritériu. Na základě provedeného bodového hodnocení prováděli jednotliví členové Rady vyhodnocení každé žádosti o licenci ve vztahu k zákonným skutečnostem dle § 17 odst. 1 a to na stupnici „nesplňuje – splňuje, částečně – splňuje“, přičemž výsledky hodnocení byly zaznamenány v hodnoticím archu. Vytvořilo se tak komplexní zhodnocení jednotlivých žádostí, které představovalo hlavní podklad pro rozhodování Rady o vlastním udělení licence. Na základě všech shromážděných podkladů a po důkladném zvážení obsahu všech podaných žádostí žalovaná pak rozhodla udělit licenci k provozování rozhlasového vysílání programu Rádio Rubi společnosti RADIO IBUR s.r.o.

Učinila tak z důvodu dostatečného naplnění kritérií uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) –g) zákona, přičemž z pohledu předmětu sporu mezi vítězným uchazečem a žalobcem je z odůvodnění napadeného rozhodnutí patrné, že bodové odchylky v hodnocení žádostí a programů těchto uchazečů o licenci vznikly v rámci hodnocení zákonných kritérií dle § 17 odst. 1 písm. a) a e) zákona, a to z důvodů bodového hodnocení dílčích podkritérií.

V rámci zákonného kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona žalovaná udělila vítěznému uchazeči plný počet bodů – 9, kdy o 2 body hodnotila vítězného uchazeče lépe než žalobce, a to v dílčím kritériu organizační připravenosti (dílčím podkritériu synchronního vysílání), což odůvodnila sdělením Českého telekomunikačního úřadu o menším omezení v souvislosti s individuálním oprávněním vítězného uchazeče k využívání rádiových kmitočtů pro provoz kmitočtu ve stejné síti jako Vyškov 96,4 MHz, kde už vítězný uchazeč vysílání provozuje. Žalovaná dále lépe bodově ohodnotila vítězného uchazeče z hlediska naplnění kritéria dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona – přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby, když žádost vítězného uchazeče RADIO IBUR s.r.o. ohodnotila celkově 5 body z důvodů vlastní autorské činnosti, originálních programů, podpory začínajících umělců, živých rozhovorů s interprety a osobnostmi z regionu a podpory regionálních klubů a spoluprací s hudebními vydavatelstvími a dalšími organizacemi, která byla doložena. Oproti tomu byl žalobce z hlediska § 17 odst. 1 písm. e) zákona – přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby ohodnocen 4 body, přičemž žalovaná toto bodové ohodnocení odůvodnila orientací vlastních autorských pořadů zejména na pořady hudebního charakteru s tím, že tyto pořady nejsou v programové nabídce na daném území neobvyklé. Další dílčí kritérium – podporu začínajících umělců ohodnotila jedním bodem s tím, že tuto podporu žalobce doložil prohlášením domácích začínajících umělců, nicméně zhodnotila, že oproti vítěznému uchazeči nebylo toto kritérium naplněno tak komplexně a kvalitně. Za doložení podpory

kulturních, kulturně – vzdělávacích a zábavných akcí získal žalobce v rámci uvedeného zákonného kritéria 2 body.

Z uvedených důvodů žalovaná rozhodla tak, jak je uvedeno ve výroku napadeného rozhodnutí.

Proti uvedenému rozhodnutí směřuje podaná žaloba.

Žalobce v podané žalobě namítal nezákonnost napadeného rozhodnutí, které spatřoval v tom, že

- 1) žalovaná v rámci rozhodování o udělení licence rozšířila zákonem stanovený taxativní výčet kritérií relevantních pro udělení licence,
- 2) žalovaná v průběhu licenčního řízení nezákonně a v rozporu s principem předvídatelnosti a právní jistoty změnila hodnotící kritéria pro udělení licence,
- 3) licence nebyla v rozporu s § 17 zákona udělena účastníkovi licenčního řízení, kterým v nejvyšší míře naplnil zákonná kritéria pro udělení licence.

Žalobce namítal, že napadené rozhodnutí je také částečně nepřezkoumatelné, když v některých oblastech si odůvodnění rozhodnutí odporuje a v některých částech zcela chybí.

1) Žalobce namítal, že důvod, proč byla licence udělena společnosti RADIO IBUR a nikoliv žalobci spočívá v podhodnocení žalobce v zákonném kritériu dle § 17 odst. 1 písm. a), kde žalobce získal pouze 7 bodů, tedy o 2 body méně než vítězný uchazeč – RADIO IBUR s.r.o., který získal 9 bodů. Žalobce byl o tyto body méně hodnocen předně v rámci dílčího kritéria organizační připravenosti (dílčího podkritéria- získávání místních informací), kdy žalovaná snížila bodové ohodnocení žalobce o jeden bod z toho důvodu, že místní informace budou získávány od posluchačů a ze sociální sítě facebook, což žalovaná neshledala jako dostatečné. Žalobce v tomto směru namítal, že napadené rozhodnutí je nepřezkoumatelné, neboť žalovaná nijak nevysvětlila a neodůvodnila, proč je dle jejího názoru získávání místních informací od posluchačů či ze sociálních sítí nedostatečné. Nadto žalobce upozornil na skutečnost, že v původním prvním rozhodnutí o udělení licence (zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.5.2013, č.j. 6A 8/2013-61) tento způsob získávání místních informací žalované nijak nevalil, bylo hodnoceno, že kritérium organizační připravenosti žalobce v tomto směru splnil a bodové ohodnocení sníženo nebylo. V původním rozhodnutí o udělení licence považovala žalovaná kritérium organizační připravenosti žalobce za doložené a splněné bez jakýchkoliv podmínek, přičemž ke dni vydání napadeného rozhodnutí, aniž by došlo v mezidobí k jakýmkoliv změnám, považuje toto kritérium za nedostatečné a nesplněné, nadto bez jakéhokoliv odůvodnění. Žalobce proto snížené ohodnocení považuje za nezákonné, v rozporu s principem předvídatelnosti a právní jistoty.

Žalobce dále uplatnil námitky proti snížení bodového ohodnocení v dílčím kritériu technické připravenosti (dílčím podkritériu) vybavenosti žadatele technickými prostředky, když u žalobce bylo toto podkritérium synchronního vysílání hodnoceno 0 bodů, zatímco vítězná společnost byl z důvodu možnosti synchronního vysílání s vysílačem Vyškov 96,4 MHz přidělen 1 bod. K tomu žalobce namítal, že žádné kritérium možnosti synchronního vysílání v § 17 odst. 1 písm. a) zákona ani jinde v tomto zákoně stanoveno není. Proto má za to, že žalovaná zcela nezákonně rozšířila okruh zákonem taxativně určených kritérií bez předchozího upozornění zájemců o udělení licence. Dle názoru žalobce vzhledem k tomu, že licenční řízení se vypisuje pro konkrétní vysílací kmitočet a vysílací bod, je zcela irrelevantní, zda uchazeč o licenci vysílá či nevysílá na jiném území, na stejném kmitočtu a kritérium synchronního vysílání nemůže být dílčím hodnotícím kritériem technické připravenosti vysílání. Uchazeč po přidělení licence není povinen vysílat stejný program jako na jiném

území, které mu bylo přiděleno na základě jiného licenčního řízení. Žalobce dále upozornil na skutečnost, že RADIO IBUR s.r.o. vysílá svůj program na kmitočtu Vyškov 96,4 MHz/200 W, aniž by k tomu získalo licenci v rámci řádného licenčního řízení. Proto i kdyby kritérium synchronního vysílání bylo uvedeno mezi zákonem taxativně vymezenými kritérii dle § 17 odst. 1 zákona, žalovaná nemůže přihlížet ke skutečnosti, že společnost RADIO IBUR s.r.o. může synchronně vysílat a takto zvýhodnit tuto společnost oproti jiným uchazečům o licenci, když by tak společnost RADIO IBUR s.r.o. vysílala na kmitočtu Vyškov 96,4 MHz/200 W bez řádně udělené licence. Pokud by žalovaná postupovala v souladu se zákonem a nerozšířila by okruh kritérií o synchronní vysílání, pak by žalobce za splnění kritéria dle § 17 odst. 1 písm. a) získal stejný počet bodů jako RADIO IBUR s.r.o. V takovém případě by celkový počet bodů získaný žalobcem v rámci licenčního řízení činil 25, zatímco u společnosti RADIO IBUR s.r.o. 24 bodů, to znamená, že v důsledku nezákonného postupu žalované by byla licence udělena účastníkovi, který ve vyšší míře nesplnil zákonná kritéria pro udělení licence. Žalobce dodal, že v případě kritéria synchronního vysílání Městský soud v Praze ve svém rozsudku hodnotícím původní rozhodnutí žalované vytkl právě nesprávné srovnání bodů dosažených žalobcem a společností RADIO IBUR s.r.o. s tím, že v popisu postupu žalované při hodnocení kritérií není právě synchronní vysílání zařazeno mezi dílčí kritéria a není u něj uvedeno, jaký počet bodů za splnění tohoto kritéria lze získat. Žalovaná se s touto výtkou Městského soudu v Praze pak vypořádala tak, že změnila dílčí kritéria pro hodnocení a kritérium „možné informace od ČTÚ – synchronní vysílání“ zařadila mezi dílčí kritéria, u kterých je uvedeno bodové ohodnocení. Žalobce namítal, že žalovaná není v průběhu licenčního řízení oprávněna měnit ani podmínky vyhlášeného řízení o udělení licence, ani hodnotící kritéria pro udělení licence, neboť ta jsou jasně stanovena zákonem a v daném případě žalovaná změnila podmínky vyhlášeného licenčního řízení i hodnotící kritéria pro udělení licence.

2) Žalobce dále namítal snížené ohodnocení jeho žádosti i z hlediska § 17 odst. 1 písm. e) zákona kritéria přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby. Přestože žalovaná posoudila, že žalobce toto kritérium ve své programové nabídce splňuje, byl žalobci odečten 1 bod se stručným odůvodněním, že oproti vítěznému žadateli nebylo toto dílčí kritérium naplněno tak komplexně a kvalitně. V napadeném rozhodnutí chybí jakékoliv bližší odůvodnění, v čemž je přínos společnosti RADIO IBUR s.r.o. pro rozvoj původní tvorby komplexnější a kvalitnější než je přínos žalobce. Žalobce si je vědom toho, že kritérium přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby je kritériem hodnotitelným velmi individuálně, ale právě proto by mělo napadené rozhodnutí o udělení licence obsahovat řádné odůvodnění. Společnost RADIO IBUR s.r.o. získala za splnění tohoto kritéria o bod více než žalobce, ačkoliv přínos pro rozvoj původní tvorby oproti žalobci nijak nedoložila. Toto prohlásil sám zástupce společnosti RADIO IBUR s.r.o. při veřejném slyšení, kdy tato společnost byla současně upozorněna ve smyslu judikatury Nejvyššího správního soudu, že svá tvrzení o programové nabídce je třeba v rámci veřejného slyšení doložit. Žalobce má za to, že i v tomto směru je napadené rozhodnutí nepřezkoumatelné.

Žalobce uvedl, že v případě, že by žalobci nebyly bezdůvodně a nezákonně odečteny body u kritérií dle § 17 odst. 1 písm. a) a písm. e) zákona, získal by v rámci licenčního řízení celkově 26 bodů, zatímco společnost RADIO IBUR s.r.o. měla získat pouze 24 bodů. Žalobce by tak byl nejúspěšnějším uchazečem v rámci licenčního řízení.

Z uvedených důvodů žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil ve výroku pod bodem I a ve výroku pod bodem II bodem 1. a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Ve svém vyjádření k podané žalobě žalovaná k vyhodnocení kritéria ekonomické, organizační a technické připravenosti dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 231/2001 Sb. uvedla, že již v původním řízení k námitkám žalobce vysvětlila, že slovní ohodnocení, zda uchazeč splnil, částečně splnil či nesplnil toto kritérium je přiřazováno na základě rozmezí přidělených bodů, a to pro slovní hodnocení „splnil“ v bodovém rozmezí 6-9 bodů. To znamená, že přistoupí-li Rada k hodnocení „splnil“, nemusí přistoupit též k plnému bodovému přidělu. K námitce konkrétního dílčího kritéria „získávání místních informací“ žalovaná uvedla, že v tomto směru respektovala rozsudek Městského soudu v Praze pod sp.zn. 6A 8/2013, v němž bylo žalované vytknuto, že v rámci kritéria § 17 odst. 1 písm. a) nebylo odůvodněno, u jakého dílčího kritéria a z jakých důvodů byl žalobci, který toto tehdy také namítal, odebrán 1 bod. Žalovaná si byla vědoma tohoto pochybení, které vedlo ke zrušení původního rozhodnutí a v souladu s názorem Městského soudu v Praze tuto formální vadu zhojila, kdy skutečný bodový přiděl vyplývající z hodnotících tabulek a který byl nedostatečně odůvodněn, byl uveden do souladu s písemným vyhotovením rozhodnutí. Není tedy pravdou, že by žalobci byl odebrán 1 bod, aniž by došlo k jakýmkoliv změnám v jeho projektu, neboť předmětné dílčí kritérium bylo jako nedostatečné vyhodnoceno od samého počátku licenčního řízení a k žádné změně v bodovém ohodnocení projektu žalobce nedošlo.

K námitce žalobce týkající se vyhodnocení dílčího kritéria synchronního vysílání Rada popřela, že by tímto dílčím kritériem rozšířila okruh zákonných kritérií, naopak tento kruh konkretizovala a specifikovala. Uvedla, že dle vyjádření Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25.5.2011 bude v případě, že kmitočet bude provozován ve stejné síti jako kmitočet Vyškov 96,4 MHz, stanoveno menší omezení než pro provoz v obecné síti. Jinak řečeno, jestliže Rada rozhodne o přidělení kmitočtu Brno město 96,4 MHz/200 W provozovali RADIO IBUR s.r.o., dojde jen k malému navýšení počtu posluchačů, kteří budou moci jeho program zachytit, naopak v případě přidělení jinému provozovateli by bylo nutné předmět licenčního řízení opětovně zkoordinovat s nižším výkonem. I toto kritérium synchronního vysílání bylo předmětem přezkumu v původním řízení před Městským soudem v Praze z podnětu námítky žalobce, nicméně Městský soud v Praze k tomu uvedl, že se k této námitce nemůže blíže vyjádřit, neboť z rozhodnutí není zřejmé, z jakých důvodů žalovaná toto kritérium hodnotila jako dílčí kritérium, které lze bodově ohodnotit. Městský soud v Praze žalované v původním řízení vytkl, že možné informace od ČTÚ – synchronní vysílání nebylo zařazeno mezi taková dílčí kritéria, u nichž by bylo uvedeno, kolik bodů lze za splnění tohoto kritéria získat. Z toho vyplývá, že žalovaná podmínky licenčního řízení neměnila, nikam dílčí kritérium nepřeřadila, toto dílčí kritérium bylo bodově zohledňováno vždy. Žalovaná pouze zhojila formální vadu původního rozhodnutí, když do napadeného rozhodnutí doplnila, že bodové hodnocení se na toto kritérium také vztahuje. K žalobnímu tvrzení žalobce, že kmitočet Vyškov 96,4 MHz/200 W je společnosti RADIO IBUR s.r.o. využíván bez řádné licence podotkla, že tato skutečnost není předmětem tohoto řízení.

K hledisku dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona žalovaná popřela žalobní tvrzení, že vítězný účastník přínos pro rozvoj původní tvorby nijak nedoložil. Poukázala na záznam z veřejného slyšení a na to, že společnost RADIO IBUR s.r.o. dne 29.3.2012 doplnila žádost a do spisu doložila podporu začínajících umělců, podporu kulturních akcí i podporu menšin. Proto žalovaná nepochybila, když žadateli přiřkla vyšší ohodnocení v předmětném kritériu.

Z uvedených důvodů žalovaná navrhl, aby soud podanou žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Při jednání před soudem zástupce žalobce ke splnění kritéria získávání místních informací uvedl, že dle původního rozhodnutí žalobce toto kritérium splnil, žalovaná však názor otočila, aniž by to v novém rozhodnutí zdůvodnila. Pouze uvedla, že je to nedostatečné s poukazem na facebook, z něhož žalobce získává informace. Zdůraznil, že Rada koná

veřejné slyšení, na kterém byl prezentován projekt žalobce tak, že se jedná o projekt zaměřený na mladou skupinu posluchačů, u které samozřejmě jsou upřednostňovány moderní způsoby komunikace. Ne vše, co se odehrává v mladé komunitě, lze získat z nějakých oficiálních zdrojů, proto ten akcent na to, že žalobce pracuje s těmito médii, umí s nimi nakládat a hodlá je využívat. Zároveň bylo řečeno, že tyto informace budou zpětně ověřovány. Neznamená to ovšem, že by se nevyužívaly jiné zdroje informací, které jsou pro posluchače důležité. Rada má povinnost kromě důkazů, které předkládají účastníci řízení, posuzovat žádosti i z hlediska své činnosti a vlastně ze zkušenosti s uchazečem, který v dané lokalitě už působí nebo který už rozhlasové vysílání provozuje. Rada zná provozovatele Rádio Student a ví, jakým způsobem získává informace Radě je samozřejmě známo, že žalobce spolupracuje s Magistrátem města Brna a vlastně i s místními dalšími organizacemi a kulturními agenturami. Oproti tomu vítězný uchazeč RÁDIO IBUR s.r.o. byl několikrát na veřejném slyšení upozorněn, že nedoložil některé skutečnosti – podporu mladých umělců. Je toho názoru, že měla-li Rada nějaké pochybnosti o zdroji informací žalobce, měla možnost požadovat vysvětlení, jestli to je skutečný jediný zdroj, a takto to ani prezentováno nebylo. Rada na rozdíl od RÁDIA IBUR s.r.o., nesdělila žalobci to, že by způsob jím získávaných informací nebyl dostatečný. Podle žalobce chyba byla v bodovací tabulce, nikoliv ve slovním hodnocení. Žalobce má dojem, že bylo učiněno nějaké slovní hodnocení a ve výsledku, když se potom sečetla tabulka a nevyšly body pro uchazeče, kterého zřejmě žalovaná preferovala, tak bod ubrala, ale už následně opomněla dodatečně opravit slovní hodnocení, což učinila a ž v následném – napadeném rozhodnutí, a to nepřesvědčivě.

U kritéria synchronního vysílání žalobce postrádá v odůvodnění rozhodnutí Rady vysvětlení, proč je toto kritérium z hlediska zákona důležité pro bodové ohodnocení uchazečů. To, jestli lze vysílat synchronně nebo asynchronně, tzn. ne na stejném kmitočtu, přeci není žádným kritériem, který by zmiňoval zákon a skutečná technická připravenost je něco jiného než to, jestli lze nebo nelze vysílat na stejné frekvenci, tedy to, zda už stávající držitel licence má nějaký vysílač se stejnou frekvencí nebo nemá. Tím by zásadně došlo ke zvýhodnění již všech stávajících držitelů licencí v případě jakéhokoliv licenčního řízení, oni by mohli argumentovat tím, že tady tu výhodu mají a že mohou vysílat na stejné frekvenci. V rozhodnutí tedy chybí základní zdůvodnění, proč se k tomu přihlíží a proč je to významné z hlediska zákonných kritérií, když připravenost technického vysílání skutečně nespočívá v tom, zda žadatelé mohou vysílat nebo nevysílat synchronně. Zástupce žalobce uvedl, že ČTÚ samozřejmě vydává stanovisko k tomu, zda lze vysílat na dané frekvenci, na daném místě v lokalitě, avšak, zda bude vysíláno synchronně nebo jiným způsobem, není rozhodné. To, jestli vítězný uchazeč bude vysílat synchronně a bude k tomu používat jiné technické prostředky, než pokud to vyhraje někdo jiný, a bude vysílat jiným způsobem než synchronním, není rozhodné. Jeho povinností je být připraven, aby po technické stránce mohl vysílat. Žalobce poukázal na to, že žalovaná ve svém vyjádření k žalobě uvádí, že dojde jenom k malému navýšení počtu posluchačů, kteří budou moci jeho program zachytit, přičemž zde chybí zdůvodnění, proč je toto kritérium tak významné a proč vůbec bylo podřazeno, pod technickou připravenost. Licenční řízení přece bylo vyhlášeno proto, aby se na dané frekvenci mohlo vysílat, a všechno ostatní už jsou jen podružné technické záležitosti, které nemohou mít vliv na to, komu bude udělena licence. ČTÚ vydává své samostatné rozhodnutí, kterým přiděluje kmitočet a technické parametry, stanovuje svoje podmínky, které musí být dodrženy tak, aby nebylo rušeno vysílání všech ostatních uživatelů různých frekvencí, jedná se prostě o správu kmitočtů. Žalobce v této souvislosti upozornil, že na frekvenci ve Vyškově, díky níž je argumentováno, že lze vysílat synchronním způsobem, vítězný uchazeč vysílá, aniž by bylo na tuto frekvenci vypsáno výběrové licenční řízení. Licenci získal na základě odkrývacích kmitočtů, nicméně dnes už je ustálena judikatura NSS,

podle které nelze tímto způsobem přidělovat žádné frekvence bez vyhlášení nového licenčního řízení.

K hodnocení kritéria podpory mladých umělců zástupce žalobce namítal, že není zřejmé, jak Rada dospěla k závěru, že podpora u žalobce není tak komplexní jako u vítězného uchazeče. Pokud Rada ve svém manuálu proklamuje srovnání žádostí z pohledu objasnění, v čem jednotlivá žádost naplnila skutečnosti významné pro rozhodnutí Rady v menší či větší míře, pak z odůvodnění rozhodnutí musí být patrné, z jakých konkrétních důvodů naplnil úspěšný žadatel skutečnosti významné pro rozhodnutí Rady ve větší míře nebo kvalitněji, než žadatelé neúspěšní. Z podrobného odůvodnění musí být jednoznačně patrné úvahy Rady, které vedly k jejímu rozhodnutí vyjádřenému ve výrocích rozhodnutí o udělení licence. Tento požadavek, který si Rada sama stanovila, v tomto kritériu splněn nebyl a úvahy žalované jsou nepřezkoumatelné.

Zástupce žalované při ústním jednání před soudem ke kritériu získávání místních informací i ke kritériu synchronního vysílání uvedl, že v novém rozhodnutí bylo změněno pouze písemné vyhotovení rozhodnutí, když žalovaná po zrušení původního rozhodnutí zhojila vlastně vady rozhodnutí a uvedla do souladu písemné vyhotovení rozhodnutí se skutečným přidělem bodů, jejichž rozmezí nebylo v rozhodnutí uvedeno. K argumentaci ohledně kmitočtu Vyškov upozornil, že řízení o tomto kmitočtu není předmětem žaloby, řízení o dokrývacím kmitočtu, je pro danou věc irelevantní. K námitce ohledně vyhodnocení kritéria přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby zástupce žalované odmítl výhradu, že by vítězný účastník přínos pro rozvoj původní tvorby nijak nedoložil. Již v písemném vyjádření je uvedeno, že tyto skutečnosti byly doloženy po veřejném slyšení a byly důvody, proč Rada vyhodnotila přínos pro rozvoj původní tvorby tak, jak to učinila.

Zástupce žalované dále ještě ke kritériu synchronního vysílání a k dotazu soudu doplnil, že jde o toliko o jeden bod z celkového počtu přes téměř 30 bodů. Není to žádné samospásné kritérium, které by mělo nějakým způsobem pomoci některým účastníkům licenčního řízení. Rada přistupuje k přidělení bodu za synchronní vysílání velmi zřídka a v minulosti se stalo, že účastník, kterému byl přidělen bod za synchronní vysílání licenčního řízení nevyhrál, neboť byl shledán slabší v jiných kritériích. Vždy, když Rada přistoupí k přidělení tohoto bodu, tak je to na základě vyjádření ČTÚ, že je menší omezení pro provoz v obecné síti. Pro Radu to znamená, že by v případě vítězství jiného uchazeče musel být kmitočty překoordinován na jiný výkon, tzn. že když si uchazeč nechá zkoordinovat kmitočty tak, jak žádá, a ČTÚ jej zkoordinuje, tak je možné jej využít pro šíření signálu. Když by vyhrál jiný uchazeč a chtěl tam šířit svůj program, pak kmitočty musí být překoordinován s jiným výkonem, třeba s jiným kmitočtem. Když si kmitočty nechá zkoordinovat žadatel, který se později stane vítězným žadatelem, může šířit na něm svůj program bez omezení. Pro jiného vítězného uchazeče by musel být kmitočty zase přes ČTÚ znovu překoordinován.

Zástupce osoby zúčastněné na řízení - společnosti NONSTOP s.r.o. nejprve nastínil fungování trhu z rozhlasovými licencemi a následně se vyjadřoval k otázce bodového ohodnocení synchronního vysílání. V podstatě uvedl, že se žalobcem je srozuměn v tom, že přece není logické, aby někdo dostal výhodu jen pro to, že už se jako vysílací rádio může opřít o nějaký dokrývač nebo vysílač, o nějakou frekvenci a získá bod, protože žádá o stejnou frekvenci. Jako občan takovému postupu říká ne, ovšem něco jiného je to pro zástupce společnosti NONSTOP s.r.o., která již v Brně provozuje Rádio Krokodýl a která by na takovém postupu získala, neboť takovou výhodu by měli v dalších licenčních řízeních oproti ostatním. Znamenalo by to, že toto rádio, které je ekonomicky zdatné a má dobré výsledky by v konkurenčním prostředí uspělo o bod navíc a jako zástupce tohoto rádia, jako obchodník by o to stál. Nicméně jako občan s tím hluboce nesouhlasí, protože takový postup zamezuje rovnému konkurenčnímu prostředí. Poukázal na to, že tento postup by se nelíbil žadatelům, kteří chtějí nově podnikat v tomto prostředí, znemožňovalo by to nástup nových konkurentů

a dosah vysílání (tzv. již rozdělenou bramboru) by byl pro nové uchazeče méně dostupný. Prakticky i ve vztahu k ČTÚ vysvětlil rozdělení pozic rádií v již přiděleném dosahu vysílání a uzavřenost, resp. vzájemnou součinnost a vyhovující podmínky stávajících provozovatelů rádií s licencemi v rozděleném trhu oproti novým vstupujícím žadatelům. Shrnul, že podklad ČTÚ o synchronním vysílání by jako podklad pro rozhodující orgán neměl platit, neboť v takovém případě by šlo neuchopitelnou úvahu žalované, když kmitočet lze od ČTÚ překoordinovat až ve chvíli, kdy je určitý účastník držitelem licence, ale by mu Rada nedala licenci, pokud nesplňuje hledisko synchronního vysílání.

Městský soud v Praze přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které předcházelo jeho vydání, podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního (dále jen s.ř.s.) v mezích žalobou uplatněných bodů a dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

V dané věci je předmětem sporu mezi účastníky řízení otázka, zda Rada náležitě zhodnotila naplnění skutečností významných pro rozhodnutí o udělení licence uvedených v § 17 odst. 1 písm. a) a e) zákona, konkrétně zda žalovaná objektivně a nezávisle a na základě náležitého správního uvážení ohledně všech dílčích kritérií, které vzala v úvahu, aplikovala bodové hodnocení, které si sama vytýčila pro nezávislé rozhodování ve vnitřním předpisu – Manuálu a zda toto bodové ohodnocení sleduje zájmy a cíle dané zákonem. Protože předmětem sporu z podnětu podané žaloby je rozpor v náhledu na udělení licence z hlediska organizační a technické připravenosti (§ 17 odst. 1 písm. a) zákona vítězného uchazeče a žalobce a dále v náhledu na jejich přínos pro rozvoj původní tvorby dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona, soud vyšel ze správních úvah žalované vtělených do těch částí napadeného rozhodnutí, v nichž Rada porovnávala naplnění těchto cílů dle dílčích kritérií zákonných hledisek u vítězného uchazeče – společnosti RADIO IBUR s.r.o. a u žalobce.

Žalovaná v dané věci rozhodovala poté, kdy její původní rozhodnutí o udělení licence bylo z podnětu žaloby podané žalobcem zrušeno rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 28.5.2013, č.j. 6A 8/2013 s tím, že při posuzování kritéria „ekonomické, organizační a technické připravenosti“ žadatele dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona nebylo dílčí kritérium technické připravenosti – „možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání)“ vůbec bodově vymezeno, když u něj nebylo uvedeno, jaký počet bodů za splnění tohoto kritéria lze získat. Soud v původním řízení také vyslovil, že se k zařazení kritéria „synchronní vysílání“ mezi hodnocená kritéria nemůže blíže vyjádřit, neboť z rozhodnutí není zřejmé, z jakých důvodů žalovaná toto kritérium vzala za dílčí kritérium, které lze bodově ohodnotit. To znamená, že soud již v původním řízení vzal za nepřezkoumatelné a neposouditelné, proč bylo kritérium „možné informace od ČTÚ (synchronní vysílání)“ podřazeno pod zákonné kritérium technické připravenosti dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona. V původním řízení také soud vyslovil, že v souhrnu kritérií dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona nebylo možné zjistit, u jakého dílčího kritéria a z jakých důvodů byl žalobci odebrán 1 bod. To vyplynulo toliko z tabulky, z níž bylo zřejmé, že z hlediska organizační připravenosti – dílčího kritéria „získávání místních informací“ byla programová nabídka žalobce hodnocena nulou, avšak z jakých důvodů se tak stalo, z odůvodnění původního rozhodnutí nevyplývalo.

Soud v původním řízení považoval rovněž za nedostatečné hodnocení zákonného kritéria přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona, a to proto, že shledal rozpor mezi údaji uvedenými v hodnotící tabulce a mezi údaji uvedenými v odůvodnění napadeného rozhodnutí. K tomu uvedl, že jestliže má žalovaná pro hodnocení

žádostí vypracovanou určitou metodiku, pak je třeba, aby konečné rozhodnutí vycházelo z výsledku provedeného hodnocení a odpovídalo správnímu spisu.

Soud v této souzené věci, vycházejí z právního názoru soudu v původním řízení a z vázanosti žalované tímto právním názorem, shledal, že žalovaná sice respektovala závěry Městského soudu v Praze, ale pouze částečně, když dílčímu kritériu „synchronního vysílání“, které podřadila pod technickou připravenost žadatele dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona, přidělila určité bodové rozmezí, avšak již neobjasnila, proč toto kritérium vymezila jako potřebné pro kvalitativní hodnocení připravenosti uchazečů o licenci a přínosu jejich rozhlasového vysílání. Žalovaná sice odstranila nedostatky svého původního rozhodnutí a vymezila bodové hodnocení (rozmezí) u kritéria „synchronní vysílání“, avšak již nenapravila nedostatečnost a v podstatě nepřezkoumatelnost hodnocení žalobce v tomto dílčím kritériu a stejně tak neučinila ani u hlediska organizační připravenosti žalobce v dílčím kritériu „získávání místních informací“. Žalovaná se zřejmě soustředila na odstranění nedostatků vytýkaných soudem, které spíše vnímala v rovině formální, v prvé řadě tak učinila doplněním bodového hodnocení (rozmezí) u některých dílčích kritérií a také odstranila nejasnosti ohledně přiřazení určitých bodů k určitému dílčímu kritériu, avšak nevysvětlila nezbytnost a význam zařazení dílčího kritéria „informace od ČTÚ – synchronní vysílání“ pod hledisko technické připravenosti z pohledu přínosu a kvality rozhlasového vysílání žadatelů. Ze žádného podkladu správního řízení ani z vyjádření žalované k podané žalobě nevyplyvá objasnění významu, smyslu a účelu zařazeného kritéria *z pozice nabídky žadatelů* jako budoucích provozovatele vysílání. Žalovaná nikde neodůvodnila, jaký význam pro úspěšnost nabídky rozhlasového vysílání má sdělení Českého telekomunikačního úřadu ze dne 25.5.2011 o koordinaci kmitočtu a o synchronizaci kmitočtu ve stejné síti jako je kmitočet VYŠKOV 96,4 MHz. Soud se snažil i v tomto řízení objasnit podstatu a důležitost kritéria synchronního vysílání z pohledu žádostí uchazečů při jednání u soudu, avšak ani u tohoto jednání nebylo ze strany žalované objasněno, jaký vliv toto kritérium má z hlediska větší či menší úspěšnosti žadatele o licenci. Vycházejí z přednesu zástupce žalované a z velmi objektivního a pragmatického přednesu zástupce osoby zúčastněné na řízení – společnosti NONSTOP, s.r.o. při ústním jednání před soudem, se kritérium synchronního vysílání jeví jako výhodné toliko z pozice poskytování technických parametrů od ČTÚ, jako kritérium usnadňující samotné poskytnutí technických parametrů vysílání ze strany Českého telekomunikačního úřadu bez nutnosti překoordinace kmitočtů, tedy jako určitá výhoda pro rozhlasové vysílání bez přispění a zásluh toho kterého uchazeče o licenci. Pokud je tomu tak, pak se bodová výhoda pro udělení licence odvíjí nikoliv od subjektivních pozic žadatelů, ale od objektivních skutečností nezbytných pro poskytnutí technických prostředků od ČTÚ a bylo na žalované, aby z tohoto pohledu zdůvodnila a obhájila možnost zařazení dílčího kritéria synchronního vysílání do zákonných kritérií pro udělení licence k vysílání. Bylo na žalované, aby se s tímto kritériem vypořádala např. s přihlédnutím ke stávajícím licencím vysílajících rádií a dosahům vysílání, k žádoucímu rovnému přístupu žadatelů o licenci, v podstatě s úvahou o praktických dopadech na žadatele, které velmi pregnantně vyjádřil zástupce osoby zúčastněné na řízení. Soud nemůže přijmout argument žalované předestřený při jednání před soudem, že jde toliko o jeden v bod v bodové škále oceňování a že v minulosti byly případy, kdy tento bod neměl význam pro úspěch vítězného uchazeče. V dané věci totiž nastala právě situace malého bodového rozdílu mezi vítězným uchazečem a žalobcem a jak je zřejmé, tato situace nemůže být ani do budoucna, při stávající všestranné a vyrovnané připravené nabídce rádií, vyloučena. Bylo proto na žalované, aby náležitě odůvodnila, proč kritérium „možnost informací od ČTÚ – synchronní vysílání“, považuje za zařaditelné a bodově zohlednitelné v rámci zákonných kritérií dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona a zda jej tak považuje i při případné toliko objektivní povaze tohoto kritéria, když výhoda, kterou

v bodovém hodnocení přináší, nezávisí na žadateli tak, aby ji mohl ve prospěch a pro úspěch své žádosti ovlivnit.

Soud také shledal rozpor při posuzování tohoto kritéria mezi napadeným rozhodnutím a hodnotícími tabulkami s přidělem bodů a slovním hodnocením těchto bodů. Vítězný žadatel získal za dílčí kritérium „možnost informace od ČTÚ – synchronní vysílání“ 1 bod, zatímco žalobce nezískal žádný bod, přičemž u obou uchazečů je v hodnotící tabulce obsaženo stejné jejich slovní hodnocení, a to : „nejsou žádné další informace od ČTÚ“.

Na základě uvedeného soud v napadeném rozhodnutí postrádá úplné odstranění nedostatků, které soud již vytkl žalované ve vztahu ke kritériu synchronního vysílání v původním řízení. Soud však nemohl přisvědčit námitkám žalobce, že došlo k rozšíření zákonem stanoveného taxativního výčtu kritérií relevantních pro udělení licence nebo ke změnám hodnotících kritérií pro udělení licence oproti původnímu řízení. V původním řízení byla sporná dílčí kritéria, jak vyplývá z podkladové tabulky i z rozhodnutí ze dne 4.9.2012, vytyčena jako v tomto řízení. Soud také přisvědčuje oprávnění žalované, aby si v rámci již postupně vyrovnávané připravenosti a nabídky uchazečů o rozhlasové vysílání vytyčila další kritéria, která pomohou kvalitativně rozlišit splnění nároků na připravenost a programovou nabídky stávajících rozhlasových stanic i nových uchazečů. Jinou otázkou však je a v tom jsou žalobcovy námitky důvodné, zda žalovaná zvolila v kritériu synchronního vysílání takové kritérium, které má skutečně význam pro posouzení rozhodných kvalitativních hledisek.

V uvedeném směru je nesporně relevantním hledisko organizační připravenosti dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona v dílčím kritériu - způsobu získávání místních informací. Spornou otázkou však je, jak toto kritérium bylo v dané věci hodnoceno. Soud považuje při posouzení tohoto kritéria u žalobce za naprosto nedostačující konstatování, že údaje v žádosti o tom, že místní informace budou získávány od posluchačů a ze sociální sítě facebooku, Rada neshledala jako dostatečné. Tato její úvaha není nikterak odůvodněna. Z uvedené úvahy lze jen usuzovat na to, že Rada přisuzuje sociální síti a místním informacím malý význam, ačkoliv v současné době kontakt s posluchači i široké využívání možností sociálních sítí umožňuje získávat informace o konkrétních místních kulturních, společenských i sportovních událostech, které např. nelze získat z ČTK nebo z úřadů tak jak toto žalovaná dovozuje u vítězného uchazeče. Nelze přeci pominout, že místní informace o konkrétních zajímavých událostech v místech v oblasti Brna a okolí lze získávat právě ze sociálních sítí, z kontaktů s posluchači a že tento zdroj je minimálně z hlediska autenticity událostí a vjemů z určitého místního prostředí velmi přínosný, nadto, je-li žalobce připraven tyto informace ověřit. V tomto směru soud také postrádá uvážení Rady o povaze rádia, tj. z hlediska zaměření rádia na věkové skupiny a z hlediska obsahu programové nabídky. Za podstatné však považuje soud skutečnost, že žalovaná do svého hodnocení nezahrnula podklady, které žalobce a vítězný uchazeč připojili k podané žádosti. Jak je patrné ze spisu, žalobce při veřejném slyšení předložil řadu dokumentů a listin, které jsou sice označeny jako „Doplnění spoluprací“, a byly zřejmě a především přiloženy k zákonnému kritériu dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona, jejich obsah však tím, že dokumentuje kontakt žalobce a spolupráci s různými subjekty, sdruženími, pořadateli akcí, se společnostmi i státními orgány (policie) svědčí také o možnosti získat místní informace i od těchto subjektů. Z tohoto důvodu je důvodná výtku žalobce, že Rada nepřihlédla ke všem poznatkům, které o žalobci jako uchazeči o rozhlasové vysílání na předmětných parametrech měla, tedy i k předloženým podkladům řízení. Oproti tomu žalovaná bodově více ohodnotila možnost získávání místních informací ze zdroje, které uvedl vítězný uchazeč a citovala Městský úřad Brno, spolupráci s Městským úřadem Brno – sever a s obcí Slovákovo v Brně a ČTK, což mělo být doloženo. Soud však z podkladů

správního řízení doloženou spoluprací s ČTK nezjistil a oproti četným podkladům žalobce neshledal v podkladech vítězného uchazeče takové zdroje informací, které by převážily žádost žalobce.

Zmíněný nedostatek náležitého bodového hodnocení podkladů žádostí jak u vítězného uchazeče, tak u žalobce vykazuje i hodnocení kritéria dle § 17 odst. 1 písm. e) zákona - přínos uchazeče pro rozvoj původní tvorby, z něhož nevyplývá bodové ohodnocení dílčích kritérií a tím úsudek žalované, v čem je vítězný uchazeč úspěšnější, získal-li o 1 bod oproti žalobci více. Rada hodnotila přínos vítězného uchazeče souhrnným počtem 5 bodů, aniž by rozlišila přiděl bodů pro jednotlivá dílčí kritéria, zatímco u žalobce po úvodním sdělení o přidělu 4 bodů tak zčásti učinila a v rámci přidělu 4 bodů rozlišila z těchto čtyř bodů jeden bod za účast začínajících umělců a jejich lokalizaci na region a 2 body za podporu regionálních a zábavných akcí. Není tedy zcela přesvědčivě odůvodněno, v jakých dílčích kritériích v rámci přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby (vlastní originální program, podpora začínajících umělců, podpora regionálních akcí) byl vítězný uchazeč úspěšnější. Z rozhodnutí lze sice seznat, že žalovaná u žalobce nepovažovala kritérium podpory začínajících mladých umělců za tak komplexně a kvalitně naplněné jako u vítězného uchazeče, avšak není uvedeno, z jakých důvodů tato úvaha vzešla. Rozhodnutí neobsahuje bodové ani slovní srovnání naplnění tohoto kritéria u obou uchazečů. Žalovaná v rámci těchto kritérií toliko vyjmenovává pořady z programové nabídky žadatelů, dále také to, jaké důkazy žadatelé ke svým žádostem doložili, srovnání těchto nabídek včetně hodnocení, která z nich je větším přínosem pro rozvoj původní tvorby však odůvodnění rozhodnutí neobsahuje.

Na základě shora uvedených skutečností Městský soud v Praze shledal správní úvahu žalované v posouzení kritéria technické připravenosti (v hodnocení *výběru* kritéria synchronního vysílání) , dále v posouzení kritéria organizační připravenosti (získávání místních informací) dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona a také v kritériu přínosu uchazeče pro rozvoj původní tvorby podle § 17 odst. 1 písm. e) zákona za nedostatečnou a nepřezkoumatelnou a pro nedostatek důvodů..

Z uvedených důvodů Městský soud v Praze podle § 78 odst. 1 , 4 s.ř.s. napadené rozhodnutí zrušil pro vady řízení spočívající v nepřezkoumatelnosti napadeného rozhodnutí pro nedostatek důvodů a věc vrátil žalované k dalšímu řízení.

V dalším řízení na žalované bude, aby se znovu zabývala posouzením žádostí žalobce i vítězného uchazeče z hlediska sporných kritérií a ve směru naznačeném soudem, tj., aby vypořádala význam kritéria synchronního vysílání a při posuzování ostatních sporných hledisek zejména vycházela z podkladů žádostí a své úvahy o naplnění zákonných hledisek náležitě odůvodnila.

Výrok o nákladech řízení je dán ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce měl ve věci úspěch. Soud proto žalobci přiznal náhradu nákladů řízení, které spočívají v zaplaceném soudním poplatku ve výši 3000,- Kč a dále v nákladech právního zastoupení, a to za 3 úkony) právní služby po 3100,- Kč (převzetí věci, podání žaloby, účast při ústním jednání) dle (§ 7, § 9 odst. 3 písm. f), § 11 vyhlášky č. 177/1996 Sb. účinné od 1.1.2013 a dále za 3x paušál po 300,- Kč dle § 13 odst. 3 cit. vyhlášky s připočtením částky DPH ve výši 2.142,- Kč odpovídající dani z přidané hodnoty z částky 10.200,-Kč, kterou je advokát povinen z odměny za zastupování a z náhrad odvést podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty (§ 57 odst. 2 s. ř. s.). Celková výše nákladů, které žalobci v tomto řízení vznikly, činí tedy 15.342,- Kč.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Praze dne 12. února 2014

JUDr. Naděžda Řeháková, v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení: Matznerová, DiS.